

94/112 - وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَن مَكَّةَ الْقَتْلَ، أَوْ الْفِيلَ - شَكَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ - وَسَلَّطَ عَلَيْهِمْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْمُؤْمِنِينَ، أَلَا وَإِنَّهَا لَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ بَعْدِي، أَلَا وَإِنَّهَا حَلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ تَهَارٍ، أَلَا وَإِنَّهَا سَاعَتِي هَذِهِ حَرَامٌ، لَا يُخْتَلَى شُرُكُهَا، وَلَا يُعْضَدُ شَجَرُهَا، وَلَا تَلْتَقُطُ سَاقِطَتُهَا إِلَّا لِمُنْشِدٍ، فَمَنْ قُتِلَ فَهُوَ بِحَيْرِ النَّظَرَيْنِ: إِمَّا أَنْ يُعْقَلَ، وَإِمَّا أَنْ يُقَادَ أَهْلُ الْقَتِيلِ»، فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ، فَقَالَ: أَكْتُبْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ: «أَكْتُبُوا لِأَبِي فُلَانٍ»، فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ: إِلَّا الْإِذْخَرَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنَّا نَجْعَلُهُ فِي بَيْتِنَا وَقُبُورِنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِلَّا الْإِذْخَرَ إِلَّا الْإِذْخَرَ».

94.112 Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Хузоъалиқлар Макка фатҳи йили Бану Лайсдан бир кишини (жоҳилият даврида хузоъалиқ бир кишини) қатл қилганлари эвазига қатл қилишди. Бу ҳақда Набий соллаллоху алайҳи васалламга хабар қилинди. У зот уловларига миндилар. Кейин хутба қилиб бундай дедилар: **«Албатта, Аллоҳ Маккадан қатлни [ёки «филни», Абу Абдуллоҳ иккиланди] тўсди ва Расулуллоҳ – соллаллоху алайҳи васаллам – ҳамда мўминларни уларга ҳукмрон қилди. Огоҳ бўлинг! Албатта, у мендан олдин ҳеч кимга ҳалол бўлмаган ва мендан кейин ҳам ҳеч кимга ҳалол бўлмас. Огоҳ бўлинг! Албатта, у менга бир кунда бир муддатгина ҳалол қилинди. Огоҳ бўлинг! Албатта, у шу соатда ҳам ҳарамдир. Унинг тикани юлинмас, дарахти кесилмас, ундаги йўқолган нарсани эълон қилувчисидан бошқаси ололмас. Ким қатл қилинса, у икки нарсдан афзалини танлаш ихтиёридадир: ё унга хун тўланади, ёки қатл қилинган кишининг аҳли қасос олади»**, дедилар.

Шунда Яман аҳлидан бўлган бир киши келиб: «Менга (шуни) ёзиб беринг, эй Аллоҳнинг Расули!» деди. У зот: «Абу Фалончига ёзиб беринглар», дедилар. Кейин Қурайшдан бир киши: «Изхир* мустасно (бўлсин), эй Аллоҳнинг Расули, чунки уни уйларимиз ва қабрларимизга қўямиз», деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам: **«Изхир мустаснодир,**

изхир мустаснодир», дедилар».

* Изхир - Маккада ўсадиган хушбўй ҳидли машҳур ўсимлик.

Манба: hadis.islom.uz

